

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 septembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Pădureț Nicolai Vladimir,

născut la 28 aprilie 1991, originar și domiciliat în r-nul Anenii Noi, s. Roșcani, str. Bulboaca, 34.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 13 februarie 2013 - pînă la 11 aprilie 2013 (instanța de fond);

2. de la 10 septembrie 2013- pînă la 25 septembrie 2013 (instanța de apel);

3. de la 20 noiembrie 2013 – pînă la 05 februarie 2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11 aprilie 2013, Pădureț Nicolaia fost condamnat în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Levițchi Serghei a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Pădureț Nicolai la 13 ianuarie 2013, aproximativ la ora 06⁰⁰, aflîndu-se în incinta barului „Orion” amplasat în s. Bulboaca, r-nul Anenii Noi, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără nici un motiv din intenții huliganice, demonstrînd o obrăznicie deosebită, s-a așezat la mai multe mese din sală, deranjînd clienții localului, apoi a numit-o cu cuvinte necenzurate și a amenințat-o cu răfuială fizică pe

barmanul Răilean Mariana, după care a spart un pahar și o farfurie și a stricat două scaune din lemn, prin ce a cauzat proprietarului localului, Levițchi Serghei un prejudiciu material în sumă de 520 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Pădureț Nicolai a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie numită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, invocând că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de faptul că se caracterizează pozitiv la locul de muncă și la domiciliu a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, prejudiciul material l-a reparat benevol.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 septembrie 2013, a fost admis apelul inculpatului Pădureț Nicolai, casată parțial sentința Judecătoriei Anenii Noi din 11 aprilie 2013, în partea stabilirii pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte.

Pădureț Nicolai a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 250 unități convenționale, echivalentul a 5000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a statuat că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor pe dosar din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia de vinovăție a inculpatului Pădureț Nicolai în săvârșirea infracțiunii incriminate, însă la stabilirea pedepsei aceasta n-a ținut cont de toate principiile legale pentru individualizarea corectă a pedepsei stabilite inculpatului Pădureț Nicolai.

Referitor la pedeapsa stabilită, Colegiul penal a conchis că aceasta este prea aspră și urmează a fi înlocuită cu o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, ținând cont de faptul că inculpatul se caracterizează pozitiv, vina de comiterea infracțiunii a recunoscut-o pe deplin, s-a căit sincer, este de o vîrsta tînă, fiind unicul întreținător al familiei.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 septembrie 2013, a declarat recurs ordinar procurorul Scutelnic Cătălin care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârii contestate cu menținerea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 11 aprilie 2013.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat că, în cauză lipsesc careva circumstanțe atenuante care ar oferi instanței posibilitatea de a aplica o pedeapsă atît de blîndă, astfel inculpatul anterior a mai fost atras la răspundere penală la materialele cauzei fiind anexate copiile sentințelor, totodată

inculpatul nu a recuperat prejudiciul material, cu atît mai mult dînsul nici nu și-a cerut scuze pentru infracțiunea comisă, ceea ce indică la faptul că acestanu a conștientizat pericolul acțiunilor sale. La fel instanța de apel nu a verificat și nici nu a apreciat comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, nu a stabilit cauza eschivării acestuia de a se prezenta în instanța de judecată, dînd o apreciere eronată comportamentului lui Pădureț N.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din recurs, acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și, critică decizia instanței de apel prin care s-a casat sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei în baza art. 287 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din prevederile art.414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, și pronunțînd o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste stricte prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționînd că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră.

De asemenea, instanța de apel a conchis că inculpatul Pădureț Nicolai a conștientizat gravitatea infracțiunii comise, precum și urmările care au survenit după comiterea infracțiunii nominalizate, astfel că pedeapsa stabilită acestuia sub formă de închisoare este prea aspră, aceasta fiind inechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

La fel, Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, la rîndul său, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestui cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal conchide că instanța de apel și-a motivat concluzia, prin care a admis apelul inculpatului și a casat sentința în partea stabilirii pedepsei lui Pădureț Nicolai în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, considerînd că față de inculpat s-a aplicat o pedeapsă prea aspră în raport cu fapta comisă.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61 și 75 Cod penal.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă de la 200 la 700 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de

pînă la 3 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea dată se atribuie la categoria celor mai puțin grave.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa cu amendă, aplicată inculpatului de către instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luînd în considerație, circumstanțe atenuante stabilite.

În opinia recurentului instanța de apel a comis o eroare de drept aplicînd în privința lui Pădureț N. o pedeapsă prea blîndă. Însă, după cum s-a menționat mai sus, eroarea stipulată de pct. 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, nu este prezentă în cauză, deoarece instanța de apel a făcut o individualizare a pedepsei în concordanță cu prevederile legii.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 25 septembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Pădureț Nicolai Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev